

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01051, м. Київ, вул.
Болбочана Петра 8, корпус 1

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

28 листопада 2017 року

№ 826/7503/17

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі головуючого судді Аблова Є.В., розглянувши у порядку письмового провадження адміністративну справу за позовом ОСОБА_1 до Солом'янського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у м. Києві про визнання протиправною та скасування постанови,

ВСТАНОВИВ:

З позовом до Окружного адміністративного суду міста Києва звернувся ОСОБА_1 (далі - позивач, ОСОБА_1 до Солом'янського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у м. Києві (далі - відповідач) про визнання протиправною та скасування постанови від 02.06.2017 про стягнення виконавчого збору у сумі 43 933,81 грн. у виконавчому провадженні №43718985.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що фактичного виконання рішення (стягнення суми) не відбулося, а тому виконавець безпідставно виніс постанову про стягнення виконавчого збору. Вважає, оскаржувану постанову прийнятою з порушенням норм законодавства та такою, що порушує права та законні інтереси позивача.

У судовому засіданні позивач позовні вимоги підтримав в повному обсязі та просив їх задовольнити.

Відповідач в судові засідання не прибув, про дату, час та місце судового розгляду повідомлений належним чином, письмових пояснень чи заперечень з приводу заявлених позовних вимог не надав.

З урахуванням вимог частини шостої [статті 128 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд розглядає справу в порядку письмового провадження на підставі наявних матеріалів справи.

Розглянувши документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, судом встановлено наступне.

На виконанні у Солом'янському районному відділі Державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у м. Києві перебувало виконавче провадження №43718985 з примусового виконання виконавчого листа №760/3437/14-ц, виданого 13.06.2014 Солом'янським районним судом міста Києва про стягнення солідарно з ОСОБА_1 та ОСОБА_3 на користь ПАТ «Терра Банк» борг у розмірі 439 338,12 грн.

Постановою державного виконавця Цапенко С.М. від 17.06.2014 відкрито виконавче провадження №43718985 з примусового виконання вказаного виконавчого документу.

Постановою державного виконавця Вангородського С.М. від 02.06.2017 на підставі статей [3](#), [27](#), [40 Закону України «Про виконавче провадження»](#) стягнуто з боржника ОСОБА_1 виконавчий збір у розмірі 43 933,81 грн.

У подальшому, на підставі заяви стягувача у відповідності до пункту 1 частини першої [статті 37 Закону України «Про виконавче провадження»](#) постановою від 06.06.2017 виконавчий документ повернуто стягувачу. Згідно пункту 2 цієї постанови, постанова №43718985 від 02.06.2017 про стягнення з боржника виконавчого збору та постанова №43718985 від 06.06.2017 про стягнення з боржника витрат виконавчого провадження виносяться в окреме виконавче провадження.

Згідно платіжного доручення від 07.06.2017 №0.0.780075072.1 позивачем сплачено виконавчий збір та витрати виконавчого провадження згідно постанов від 02.06.2017 та від 06.06.2017 ВП №43718985 у розмірі 44233,81 грн.

Разом з тим, позивач, вважаючи безпідставним стягнення з нього, як боржника за виконавчим провадженням, виконавчого збору, звернувся з відповідним позовом до суду про скасування постанови.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, що виникли між сторонами, суд виходить з наступного.

Відповідно до [статті 1 Закону України «Про виконавче провадження»](#) виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) (далі - рішення) - сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені [Конституцією України](#), цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього [Закону](#), а також рішеннями, які відповідно до цього [Закону](#) підлягають примусовому виконанню.

Згідно зі [статтею 18 Закону України «Про виконавче провадження»](#) виконавець зобов'язаний вживати передбачених цим Законом заходів щодо примусового виконання рішень, неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.

У відповідності до частини першої [статті 26 Закону України «Про виконавче провадження»](#) виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зазначеного у [статті 3 цього Закону](#):

- 1) за заявою стягувача про примусове виконання рішення;
- 2) за заявою прокурора у разі представництва інтересів громадянина або держави в суді;
- 3) якщо виконавчий документ надійшов від суду у випадках, передбачених законом;
- 4) якщо виконавчий документ надійшов від суду на підставі ухвали про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду (суду іноземної держави, інших компетентних органів іноземної держави, до повноважень яких належить розгляд цивільних чи господарських справ, іноземних чи міжнародних арбітражів) у порядку, встановленому законом;
- 5) у разі якщо виконавчий документ надійшов від Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів.

Частиною п'ятою цієї статті передбачено, що виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня надходження до нього виконавчого документа виносить постанову про відкриття виконавчого провадження, в якій зазначає про обов'язок боржника подати [декларацію про доходи](#) та майно боржника, попереджає боржника про відповідальність за неподання такої декларації або внесення до неї завідомо неправдивих відомостей.

[Статтею 27 Закону України «Про виконавче провадження»](#) передбачено, що виконавчий збір - це збір, що справляється на всій території України за примусове виконання рішення органами державної виконавчої служби. Виконавчий збір стягується з боржника до Державного бюджету України.

Виконавчий збір стягується державним виконавцем у розмірі 10 відсотків суми, що фактично стягнута, повернута, або вартості майна боржника, переданого стягувачу за виконавчим документом.

З аналізу викладених правових норм вбачається, що законодавець встановлює обов'язок щодо винесення постанови про стягнення виконавчого збору у разі невиконання боржником рішення суду добровільно, тобто стягнення з боржника виконавчого збору за своєю правовою природою є санкцією держави за невиконання рішення добровільно у встановлений строк.

Як стверджує позивач, що не спростовано відповідачем, стягувач - ПАТ «Терра Банк» подав до органу державної виконавчої служби заяву про повернення виконавчого документу стягувачу без подальшого виконання. За час здійснення

виконавчого провадження фактично не відбулося стягнення коштів з боржника або передачі майна боржника стягувачу за виконавчим документом.

Таким чином, оскільки у вищевказаному виконавчому провадженні жодних сум з боржника стягнуто не було, а виконавчий документ повернутий стягувачу за його заявою, тобто державним виконавцем не вчинялись дії, спрямовані на примусове виконання, у зв'язку з чим підстави для стягнення виконавчого збору у виконавчому провадженні ВП №43718985 відсутні.

Окрім того, як зазначив Верховний Суд України у своїй постанові № 3-217гс14 від 28.01.2015, що навіть і сплив строку, наданого для добровільного виконання рішення суду, сам по собі не є тією достатньою підставою, з якою законодавець пов'язує стягнення виконавчого збору з боржника. Виконавчий збір стягується на підставі постанови державного виконавця, якщо боржником в установленій для цього строк рішення добровільно не виконано, а державним виконавцем вчинено дії, спрямовані на примусове виконання. Враховуючи, що державний виконавець не вчиняв дій, спрямованих на примусове виконання рішення суду, підстави для стягнення виконавчого збору у виконавчому провадженні відсутні.

Частиною другою [статті 19 Конституції України](#) встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Відповідно до частини першої [статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Згідно з частиною другою [статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#), в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Беручи до уваги вищенаведене в сукупності, проаналізувавши матеріали справи та надані докази, суд дійшов висновку, що відповідач як суб'єкт владних повноважень не довів правомірності своїх дій щодо винесення оскаржуваної постанови, у зв'язку з чим суд дійшов висновку про обґрунтованість позовних вимог та наявність підстав для їх задоволення.

Відповідно до положень [статті 94 Кодексу адміністративного судочинства України](#), на користь позивача підлягає присудженню за рахунок бюджетних асигнувань відповідача всі здійсненні ним судові витрати.

Керуючись статтями [69-71](#), [94](#), [158-163](#), [167](#), [254 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд,

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов ОСОБА_1 задовольнити повністю.

Визнати протиправною та скасувати постанови №43718985 від 02.06.2017 про стягнення виконавчого збору у сумі 43 933,81 грн.

Присудити на користь ОСОБА_1 (ідентифікаційний номер НОМЕР_1) сплачений ним судовий збір у розмірі 640,00 грн. за рахунок бюджетних асигнувань Солом'янського районного відділу державної виконавчої служби міста Київ Головного територіального управління юстиції у м. Києві.

Постанова набирає законної сили у відповідності зі [ст. 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#). Постанова може бути оскаржена за правилами, встановленими ст. [ст. 185 - 187 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Суддя